

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Пловдив, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Панайотова-Станчева Въззивно търговско дело № 2022500***430 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 22012/ 28.03.2022г. ,постановено по гр.д № 8 / 2021 г. по описа на ОС – К. в ЧАСТТА ,в която Г., със седалище и адрес на управление гр. С. ***, ул.“Г.И.“ № 2, ет.4, с БУЛСТАТ *** е осъден да заплати по иск с правно основание чл. 557, ал.1, т.2, б.“а“ от КЗ, на Х. Х. Ф., с ЕГН *****, от с. О., обл. К., ул. „О.“ № 42, сумата в размер на 50 000 лв., съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени физически и психически болки и страдания, причинени му от осъществено ПТП на 01.08.2019 г. в района на кръстовището между път *** и път Р. - ***, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 29.11.2019 г. до окончателното ѝ изплащане ,както и е осъден да заплати обезщетение за имуществени вреди ,причинени от същото ПТП в размер на **2 127,58 лв.** ,ведно със законна лихва ,считано от 29.11.2019 г. до окончателното изплащане. Жалбоподателят Г. – С. счита решението за неправилно поради противоречие на материалния и процесуален закон и поради необоснованост. Поддържа ,че определената от съда правна квалификация е неправилна и в противоречие на процесуалните правила съдът е определил същата едва с

решението, в която връзка не е направен и доклад по делото ,нито е разпределена доказателствената тежест.Изложил е съображения за неправилност на изводите на съда по съществото на спора ,оспорил е и присъденото обезщетение като прекомерно и несъответстващо на принципа за справедливост, изведен от разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. Заявил е искане решението ,в неговата обжалвана част да бъде отменено и исковите на Х. Х. Ф. да бъдат изцяло отхвърлени ,а в условията на евентуалност да се отчете съпринияване на вредоносния резултат не по-малък от 70 %.Претендира разноски.

Въззиваемата страна Х. Х. Ф. ,представяван от адв.П. К. е депозирала отговор на въззивната жалба , с който оспорва същата.Излага подробни съображение по отношение неоснователността на възраженията на жалбоподателя и подкрепя правилността на решението ,в неговата обжалвана част и заявя искане същото да бъде потвърдено като претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адв-К. в хипотезата на чл.38 ал.1 т.2 от ЗА и прави възражение на прекомерност на заплатеното и претендирано от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, изпълнени са и останалите законови изисквания по отношение на нея и същата като ДОПУСТИМА следва да бъде разгледана по същество.,,

Предмет на въззивно разглеждане е иск ,предявен от Х. Х. Ф. от с. О., общ. К. против Г., гр. С., за заплащане на сумата в размер 26 000 лв., като частичен иск ,представляващи обезщетение за причинени му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, причинени му при ПТП на 01.08.2019 г., както и иск в размер на 2 127, 58лв., за обезщетение на причинените му от процесното ПТП имуществени вреди, ведно със законна лихва върху тези суми, считано от 07.08.2019 г. до окончателното им изплащане.С протоколно определение от 22.12.2021 г. искът е изменен по размер като се претендира сумата от 80 000 лв. за репарирание на претърпените от ищеца неимуществени вреди.

В исковата си молба, ищецът твърди, че в резултат на ПТП му били причинени телесни увреждания. Твърди, че на 01.08.2019 г., около 17:30 часа,

в района на кръстовището между път *** и път Р. - *** водачът М.Ю.Д., управляващ л.а. „Ф.Ш.“ с рег. № ***, нарушил правилата за движение по пътищата, като отнел предимството на движещия се по път с предимство л.а. „Н.А.Т.“ с рег. № ***, управляван от С.А.Б., и го блъснал. Вследствие на катастрофата е пострадал возещият се в л.а. „Ф.Ш.“ с рег. № *** пътник - ищецът Х. Х. Ф..Ищецът твърди, че съществува пряка причинна връзка между деянието на М.Ю.Д. и настъпилите общественоопасни последици - причинените му телесните повреди.За увреждащия л.а. „Ф.Ш.“ с рег. № ***, управляван от М.Ю.Д., нямало валидно сключена задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, поради което и съгласно чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ, ответникът е този ,който отговаря и дължи обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди . Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред Г., като представил всички документи, с които разполага. С обр. р. от 30.08.2019 г. Г. бил уведомен за настъпилото събитие. По случая била заведена щета с № ***/05.09.2019 г., по която към настоящия момент от Ф. не изплатили обезщетение. С оглед изложеното, за ищеца бил налице правен интерес да предяви претенцията си за плащане пред съда. Твърденията на ищеца са ,че при процесното ПТП получил счупване на долния край на бедрената кост, закрито; Политравматизация; Фрактура диафизис феморис декстра; Симфизиолизис; Инфекция и възпалителна реакция, дължащи се на вътрешно фиксиращо устройство; Инфламация и други.За тези болки и страдания претендира обезщетение в размер на 80 000 лв. ,както и такова в размер на 2 127, 58лв.,представяваща обезщетение за имуществени вреди – разходи ,направени за лекарства, закупуване на помощни средства, медицински материали, консумативи и принадлежности.

Ответникът „Г. п“- С. оспорва исковете по основание и размер .Оспорил е механизмът на произшествието ,направил е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия,оспорил е размера на претендираното обезщетение като прекомерен ,оспорил е дължимостта на лихва върху обезщетението като е поддържал ,че ищецът недобросъвестно е осъществил бланкетна процедура пред Ф. с цел бърз отказ и натрупване на лихви за по-дълъг период.В първото съдебно заседание ответникът е направил и възражение ,че доколкото автомобилът ,с който е настъпило ПТП е с немска регистрация ,то Г. отговаря само в случай ,че

ПТП е настъпило в 30 дневен срок от приемане на МПС на територията на страната и в тази връзка е възразил против дадената от съда правна квалификация като е настоявал, че същата е по чл.557 ал.1 т. 2 б.„б“ от КЗ.

Съдът , с решението предмет на обжалване е приел,че правната квалификация на предявените искове е по чл.557 ал.1 т.2 б.„а“ от КЗ ,така както правилно е посочил в доклада , тъй като по делото било безспорно установено ,че превозното средство действително няма регистрация в Б., няма застраховка „ГО „ на автомобилистите , но тъй като след закупуването му от чужбина същото е използвано 7- 8 месеца в Б. следва да се приеме ,че обичайно се намира на територията на страната.Приел е също така ,че по делото безспорно е установен механизмът на ПТП ,както и че виновния водач е този ,управлявал л.а. „Ф.Ш.“ с рег. № ***, причинените на ищеца телесни увреждания са в причинно - следствената връзка с настъпилото ПТП ,а също и че по образуваната при ответника щета с № ***/05.09.2019 г. на ищеца е било отказано изплащане на обезщетение.При така приетото съдът е намерил исковете за основателни и доказани и е уважил иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв. като го е отхвърлил за разликата до пълния му предявен размер от 80 000 лв. ,като е уважил и иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди изцяло размерна 2 127,58 лв. , присъдил е и законна лихва върху тези обезщетения ,счита от датата ,следваща тази на отказа на ответника да изплати обезщетение до окончателното изплащане.

Решението е обжалвано от ответника Г. – С. в частта , която исковете на Х. Ф. са уважени като в останалата отхвърлителна част е влязло в сила като необжалвано.

На първо място следва веднага да се каже ,че възражението на ответника ,че съдът не е дал правна квалификация на предявения иск ,което е направил едва с решението ,е неоснователно доколкото ,видно от протоколно определение от 05.10.2021г. това е сторено като следва да се има предвид ,че правната квалификация на иска се определя от съда съобразно твърденията на ищеца ,а видно от изложеното в исковата молба, същите сочат на искове с правно основание чл.557 ал.1 т.2 б.„а“ от КЗ. Несъгласието на ответника с тази правна квалификация и подържаното от него ,че предвид обстоятелството ,че МПС е с чужда регистрация ,то същият

отговаря само в хипотезата на чл.577 ал.1 ,т.2 б.“б“ от КЗ не е относимо към правната квалификация на предявения иск ,а към основателността на същия.

Безспорно е по делото ,че на 01.08.2019 г., около 17:30 часа, в района на кръстовището между път *** и път Р. - ***, водачът М.Ю.Д., управляващ л.а. „Ф.Ш.“ с рег. № ***,номер на рама ***, нарушил правилата за движение по пътищата, като отнел предимството на движещия се по път с предимство л.а. „Н.А.Т.“ с рег. № ***, управляван от С.А.Б., и го блъснал като вследствие на катастрофата е пострадал возещият се в л.а. „Ф.Ш.“ с рег. № *** пътник - ищецът Х. Х. Ф..Няма спор ,че лекият автомобил Ф.Ш.“ с рег. № ***,номер на рама ***, не е регистриран в Р.Б. ,както и че към датата на ПТП няма валидна застрахова „ГОА“. При тези данни ,които са и твърдяните с исковата молба ищецът е счел ,че Г. – С. отговаря за репарирание на имуществените и неимуществени вреди на увредени лица ,причинени на територията на страната ,от МПС ,което обичайно се намира на територията на Р.Б. и за което няма сключена застраховка „ГОА“. В тази връзка по делото е безспорно ,че ищецът е предявил пред ищеца извънсъдебна претенция за заплащане на обезщетение ,по която е образувана щета № *** /05.09-.2019 г.,по която е постановен отказ ,поради което на основание чл.558 ал.5 от КЗ ищецът е сезирал съда с исковите ,предмет на разглеждане.

Съобразно разпоредбата на чл.557 ал.1 т.2 ,б.А от КЗ Г. изплаща на увредените лица от Ф. за незастраховани МПС обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени на територията на Република Б., на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република Б. и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

А съобразно разпоредбата на чл.557 ал.1 т.2 б.Б от Кодекса Г. изплаща обезщетения на увредените лица за вреди ,причинени на територията на Република Б. или на друга държава членка от моторно превозно средство, което се доставя в Република Б. от друга държава членка и не е било формално регистрирано в Република Б., при условие ,че събитието настъпи в 30-дневен срок от приемането на моторното превозно средство от

приобретателя и за моторното превозно средство няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Легално определение на „територия ,на която обичайно се намира МПС „, е дадена в разпоредбата на чл.482 от КЗ като съобразно ал. 1 т.1 на тази норма това е територията на държавата ,където е издаден регистрационният номер на МПС ,независимо дали е поС.ен или временен.

Алинея 2 на чл. 482 от КЗ регламентира фикцията ,че за целите на предявяване на претенцията пред Г. или национално застрахователно бюро в случаите, в които моторното превозно средство няма регистрационен номер, както и когато има регистрационен номер, който не съответства или вече не съответства на това моторно превозно средство, и настъпи пътнотранспортно произшествие с негово участие, територия, на която обичайно се намира моторното превозно средство, е територията на държавата, където е настъпило пътнотранспортното произшествие.

В конкретния случай от приетото пред настоящата инстанция писмо от МВР – Дирекция международно оперативно сътрудничество се установява ,че процесният автомобил марка / модел „Ф.Ш.“ с рег. № ***,номер на рама *** е бил закупен в А. от българските граждани М.Д. и Ю.Ю. ,който автомобил безспорно е внесен в Р.Б. и ползван на територията на страна без същият да е регистриран в Б..При това положение и доколкото автомобилът има регистрационен номер,но същият е австрийски , територията ,на която обичайно се намира това МПС по силата на легалното определение на чл. 482 ал.1 т.1 от КЗ е А., а не Р.Б. ,поради което настоящият казус не попада в приложното поле на чл.557 ал.1 т.2 б.А от КЗ . Както се каза , в чл.482 ал.2 от КЗ законодателят е уредил ,че когато моторното превозно средство няма регистрационен номер, както и когато има регистрационен номер, който не съответства или вече не съответства на това моторно превозно средство при настъпване на ПТП територията ,на която обичайно същото се намира МПС е територията на държавата,където е настъпило ПТП . В случая процесното МПС има регистрационен номер като нито има твърдения ,нито има данни този регистрационен номер да не съответства ,или вече да не съответства на това МПС ,при което положение е неприложима фикцията,регламентирана в чл.482 ал.2 от КЗ ,а оттук е изключена и възможността да бъде ангажирана отговорността на ответника в хипотезата ,уредена в чл.557 ал.1 т.2 б А от КЗ.

В случая е безспорно ,че процесното МПС е внесено в Б. от друга държава членка – в случая А. , формално не е регистрирано в страната и няма сключена застраховка „гражданска отговорност „,при което положение ,както основателно е настоявал ответникът,същият би отговарял за вреди ,причинени от това МПС, при условие ,че събитието настъпи в 30-дневен срок от приемането на моторното превозно средство от приобретателя ,твърдения в каквато посока обаче от страна на ищеца изобщо липсват като въведените от него правно релеванни факти се свеждат до вреди ,произлезли от настъпило ПТП на територията на Р.Б. по вина на водач на незастраховано по застраховка „гражданска отговорност „ МПС ,в която хипотеза би отговарял ответникът ,ако това МПС обичайно се намира на територията на Р.Б. ,каквото обаче настоящият случай не е ,поради което ответникът Г. – С. не е пасивно материално правно легитимиран да отговаря по така предявения иск.

В допълнение на казаното следва да се има предвид и следното :в разпоредбата на чл.511 ал.1 от КЗ е регламентирано ,че в случаите на настъпило застрахователно събитие на територията на Република Б. с участието на виновен водач, който управлява моторно превозно средство, което обичайно се намира в държава, чието национално бюро членува в Съвета на бюрата, претенцията се обработва от Н. , когато моторното превозно средство на виновния водач е незастраховано .А съобразно разпоредбата на чл.513 ал.1 от КЗ в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 или 2, бюрото е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач.

Съпоставяйки посочените две разпоредби с тази на чл.557 ал. 1 т.2 б.Б от КЗ се налага извода ,че при настъпило застрахователно събитие на територията на Р.Б. по вина на водач на МПС ,което обичайно се намира на територията на държава членка ,както е в случая доколкото процесното МПС е с австрийски регистрационен номер, и не е застраховано по застраховка „ГОА“ нито в Б., нито в държавата членка – в случая А. ,пасивната материално правна легитимация на Г. зависи от периода на пребиваване на лекия автомобил в страната – повече или по-малко от 30 дни като в конкретния случай данните по делото сочат ,че процесният автомобил е бил внесен в Б. 7- 8 месеца преди ПТП.

В резюме налага се извода ,че Г. не е пасивно материално правно легитимиран да отговаря по така предявените иски ,поради което същите са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

С оглед на всичко изложено и доколкото първостепенния съд е стигнал до различни изводи ,то решението ,в частта ,в която исковите на Х. Х. Ф. против Г. – С. са уважени се явява неправилно и следва да бъде отменено и да бъде постановено друго , с което същите да бъдат отхвърлени.

Следва решението да се отмени и в частта ,в която ответникът е осъден да заплати адвокатско възнаграждение на адв.П. К. , както е дължимата в производството държавна такса и бюджетни разноски.

За настоящата инстанция на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1 092 ,55 лв. – държавна такса и депозит за вещо лице.

Мотивиран от горното , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 22012/ 28.03.2022г. ,постановено по гр.д № 8 / 2021 г. по описа на ОС – К. в ЧАСТТА ,в която Г., със седалище и адрес на управление гр. С. ***, ул.“Г.И.“ № 2, ет.4, с БУЛСТАТ *** е осъден да заплати по иск с правно основание чл. 557, ал.1, т.2, б.“а“ от КЗ, на Х. Х. Ф., с ЕГН *****, от с. О., обл. К., ул. „О.“ № 42, сумата в размер на 50 000 лв., съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени физически и психически болки и страдания, причинени му от осъществено ПТП на 01.08.2019 г. в района на кръстовището между път *** и път Р. - ***, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 29.11.2019 г. до окончателното ѝ изплащане ,както и е осъден да заплати обезщетение за имуществени вреди ,причинени от същото ПТП в размер на **2 127,58 лв.** ,ведно със законна лихва ,считано от 29.11.2019 г. до окончателното изплащане.

ОТМЕНЯ решение № 22012/ 28.03.2022г. ,постановено по гр.д № 8 / 2021 г. по описа на ОС – К. В ЧАСТТА ,в която Г., със седалище и адрес на управление гр. С. ***, ул.“Г.И.“ № 2, ет.4, с БУЛСТАТ ***, е осъден да

заплати на основание чл.38, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗА, на адвокат П. Д. С. - К. от САК - Х., сумата в размер на 2 890,72 лв. с ДДС, съставляваща адвокатско възнаграждение, съразмерно уважената част от исковете ,КАКТО И В ЧАСТТА ,в която Г., със седалище и адрес на управление гр. С. ***, ул Г.И.“ № 2, ет.4, с БУЛСТАТ ***, е осъден да заплати по сметка на Окръжен съд, гр. К., сумата в размер на 2 085,10лв., съставляваща дължими в производството държавна такса и направени бюджетни разноски.

ОСЪЖДА Х. Х. Ф., с ЕГН *****, от с. О., обл. К., ул. „О.” № 42, да заплати на Г., със седалище и адрес на управление гр. С. ***, ул.“Г.И.“ № 2, ет.4, с БУЛСТАТ ***, сумата от 1 092,55 лв. разноски за настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните с касационна жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____